

מ"ת 69150/06/17 - מדינת ישראל נגד אהרון לירון בן טולילה, אברהם בן טולילה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 69150-06-17 מדינת ישראל נ' בן טולילה (עציר) ואח'

לפני מבקשת	כבוד השופט גרשון גונטובניק
נגד משיבים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יעל הראל
	1. אהרון לירון בן טולילה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד גלעד מנשה ונדב אלמוג
	2. אברהם בן טולילה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבישג כהן

החלטה

לפני בקשה למעצרים עד תום ההליכים של המשיבים.

1. נגד מר לירון בן טולילה (להלן: **המשיב 1**) ונגד מר אביב בן טולילה (להלן: **המשיב 2**) הוגש לבית משפט זה כתב אישום (ת.פ. 69185-06-17). כתב האישום נשען על פעילותו של סוכן משטרת (להלן: **הסוכן**). בין הסוכן למשיבים קיימת הכרות מוקדמת.

א) על פי **האישום הראשון** (הנוגע בשני המשיבים) ביום 19.1.17 פגש הסוכן את המשיב 1, והסוכן אמר לו שהוא מעוניין לרכוש סמים לטובת מסיבה. נאשם 1 הציע למכור לסוכן סמים מסוג LSD בצורת בולים, במחיר של 80 ₪ ליחידה. הסוכן השיב כי יהיה מוכן לשלם 72 ₪ ליחידה. המשיב 1 שוחח עם אחר וסוכם שמשיב 1 ימכור לסוכן 25 יחידות סם במחיר שביקש, בתמורה ל - 1,800 ₪. מאוחר יותר באותו היום התקשר המשיב 1 לסוכן והורה לו לפגוש אותו במקום מוסכם. למקום זה הגיע המשיב 2, והסוכן העביר לאחרון סך של 1,800 ₪. משיב 2 עזב את המקום כשהוא רכוב בקטנוע. באותו היום בשעה 19:52 לערך, התקשר משיב 1 לסוכן ועדכן אותו כי משיב 2 בדרכו לפגוש אותו. ואכן בסמוך לכך התקשר לסוכן משיב 2, ועדכן אותו שהסמים ברשותו. נקבע מועד מפגש, אליו הגיע משיב 2 כשהוא רכוב על אופנוע, ומסר לסוכן 25 יחידות LSD בצורת בולים.

על רקע זה הואשמו המשיבים בסחר בצוותא בסם מסוכן (LSD), עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: **הפקודה**) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**).

עמוד 1

ב) על פי **האישום השני** (הנוגע במשיב 1 בלבד) ביום 8.2.17 התקיימו בין הסוכן למשיב 1 מספר שיחות טלפון במסגרתן אמר הסוכן למשיב 1 כי ברצונו לרכוש סם מסוכן מסוג LSD. המשיב 1 אמר לו כי ימכור לו 100 יחידות של סם בצורה של בולים, לפי מחיר של 68 ₪ ליחידה, וסוכם כי העסקה תתבצע ביום המחרת. ואכן למחרת קבעו השניים להיפגש בבית הסוכן, שם העביר המשיב 1 לסוכן נייר כסף מקופל, ובו 100 יחידות של סם בצורה של בולים. בתמורה, העביר הסוכן למשיב 1 סך של 6,800 ₪.

על רקע זה הואשם המשיב 1 בסחר בסם מסוכן (LSD) עבירה לפי סעיף 13 לפקודה.

ג) על פי **האישום השלישי** (הנוגע בשני המשיבים) עובר ליום 15.3.17 התקיימו בין הסוכן למשיב 1 מספר פגישות ושיחות טלפון במהלכן הציע המשיב 1 לסוכן לרכוש סמים מסוג LSD בצורה של בולים, במחיר של 50 ₪ ליחידה, והסוכן ביקש לרכוש 200 יחידות במחיר זה. בתאריך 15.3.17 בשעה 18:38 לערך, שוחחו השניים, וסוכם כי המשיב 1 יספק לסוכן את הסמים במהלך היום, ואילו הסוכן יעביר לו את התשלום בעבורם ביום המחרת. באותו המועד, בשעה 1600 או בסמוך לכך [השעה כתובה כך בכתב האישום], התקשר המשיב 1 לסוכן ואמר לו שאחר יגיע למסור לו את הסמים, ושעליו לשלם עבורם 10,000 ₪.

ביום 16.3.17 בשעה 17:19 לערך, שוחחו המשיב 1 והסוכן. משיב 1 שאל את הסוכן אם משיב 2 דיבר איתו, ועדכן אותו שהאחרון יגיע אליו בין 21:00 ל-22:00. בשעה 21:17 או בסמוך לכך התקשר המשיב 2 לסוכן, והודיע לו כי יגיע למסור לו הסמים בהמשך, משהשעה התאחרה, התקשר הסוכן למשיב 2 וסוכם כי הם ייפגשו לצורך ביצוע העסקה למחרת.

למחרת, ביום 16.3.17 [כך התאריך מופיע בכתב האישום], בשעה 8:25 נפגשו הסוכן ומשיב 2 והאחרון מסר לסוכן סם בצורה של שתי חתיכות נייר עבה מצויר, מחולק ל-200 יחידות של סם בצורת בולים. משיב 2 אמר לסוכן להגיע לעסק המשפחתי של משפחת בן טולילה, עם התשלום בעבור הסמים. בהתאם לתיאום נפגשו מחוץ לעסק הסוכן ומשיב 2, והסוכן מסר לאחרון סך של 10,000 ₪ בעבור הסמים. המשיב 2 הכניס הכסף לכיסו ואמר לסוכן "**בפעם הבאה תיקח יותר, המחיר ירד עוד, אחי.**"

בגין כך הואשמו המשיבים בעבירת סחר בסם מסוכן (LSD) עבירה לפי סעיף 13 לפקודה.

2. לצד כתב האישום הוגשה הבקשה שלפני למעצר המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. לשיטתה של המבקשת קיימות ראיות לכאורה התומכות באישומים, ובהן: דוחות פעולה מפורטים של הסוכן; דוחות הפעלה של מפעילו של הסוכן, בהם מתועדות השיחות המקדימות בין הסוכן למשיבים וכן הפעולות שננקטו בסמוך למפגשים בין הצדדים ולאחריהם; חוות דעת מומחה מז"פ על אודות הסמים שנתפסו בסיומן של העסקאות; מחקרי תקשורת המחזקים את גרסת הסוכן; מזכרו של השוטר ויסלוביץ (מיום 26.6.17) בו מתועדות אמרותיו המפלילות של משיב 1 במסדרון תחנת המשטרה מחוץ לחדר החקירות (להלן: **המזכר**); ובנוסף, בחקירתם הודו המשיבים בהיכרותם עם הסוכן (לאחר שאמרו תחילה כי אינם מכירים את השם), וכן אשרו את בעלותם במכשירי הטלפון, שבאמצעותם תואמו עסקאות הסמים, אך הכחישו מכל וכל את מעורבותם בביצוע העסקאות. כשנשאלו על אודות שיחות הטלפון התכופות עם הסוכן, והתבקשו לתת להם הסבר, משיב 1 ציין שלסוכן יש חוב כתוצאה מהימורים, ומשיב 2 ציין שאמו של הסוכן לא אהבה את השיפוץ שאביו עשה בביתה.

על רקע כל אלה, טוענת המבקשת, מתקיימת בעניינם של המשיבים עילת מעצר סטטוטורית, ויש לעצורם עד לתום

ההליכים המשפטיים נגדם.

ב"כ המשיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה אך ציין כי חל בהן כרסום משמעותי, והבקשה נשענת על "רגליים דקות" (עמ' 6 לפרוטוקול). הוא הצביע על כך שבנסיבות המקרה אין בחומר הראיות את אותם חיזוקים הנלווים לעבודת סוכנים, ובהן הקלטות, צילומים וכיו"ב. גורמי החקירה הפעילו את הסוכן ואיש אינו יודע אם מדובר בפעילות סמים שהסוכן ביצע לבדו, ללא קשר לנאשמים. גרסת המשיב 1 על אודות חוב לעסק מגובה בראיות, ולכן איכונים סלולריים אינם יכולים להספיק. קיים קשר בין הצדדים, לפי האיכונים גם לאחר ביצוע העסקאות שכתב האישום מייחס למשיב, נתון המגביר את היכולת להסביר את השיחות שביניהם ללא קשר הכרחי לעסקאות סמים. אין בנמצא הסכם הפעלת סוכן, ולא ברור מהן טובות ההנאה שיצמחו לו. בא כוח המשיב 1 טוען כי אין בנמצא ראשית הודאה במזכר שערך השוטר ויסלוביץ. בנוסף, יש לזכור שלחובת המשיב 1 אין עבר פלילי קודם בתחום הסמים.

ב"כ המשיב 2 הצטרפה לטענות ב"כ המשיב 1. היא מצביעה על כך שהסוכן הוא שיצר את הקשר הראשוני, ולא הייתה כל מניעה לצייד אותו במכשירי הקלטה. עוד טענה שבכתב אישום אחר שהוגש לבית משפט השלום כתוצאה מעבודת הסוכן, נמצאו כשלים בעבודתו (מ"ת 643-07-17). אמנם הייתה שם בעיה של זיהוי הנאשם, אך בית המשפט העיר גם לעניין התייעוד הלא מספק. כשלים אלה מראים כי מדובר בסוכן שקשה להסתמך על קביעותיו. בעימות שנערך בין הסוכן למשיב, ציין הסוכן כי ביצע עם משיב 2 שלוש עסקאות, אך כתב האישום מייחס לו שתיים. בניגוד לדברי המאשימה, משיב 2 לא הכחיש קשר עם הסוכן, אלא הכיר אותו כשהציגו לו תמונה שלו, ואז אמר שיתכן שהוא טופל עליו עלילות בגין השיפוץ שערך אביו. גם בכל הנוגע לדוחות ההפעלה, אלה לא נעשו בצמידות לאירועים עצמם, אלא נסמכים על דברי הסוכן בחלוף זמן שאינו קצר. בנוסף, ובכל הנוגע במשיב 2, אפשר לייחס לו לכל היותר תיווך, וחלקו בפרשה שולי ביותר. גם לחובתו לא עומד עבר רלוונטי בתחום הסמים.

עד כאן טענות הצדדים ומכאן להכרעה בבקשה.

3. למעשה, אין מחלוקת בין הצדדים שקיימות בתיק זה ראיות לכאורה לביסוס האישומים, והמחלוקת נוגעת בעוצמתן. ואכן, ניתן לומר שקיימות בידי המאשימה ראיות לכאורה לביסוס שלושת האישומים:

א) בכל הנוגע באישום הראשון, הסוכן מתאר בדוח (מיום 19.1.17) את השתלשלות הדברים. קיימת חוות דעת של המחלקה לזיהוי פלילי (מיום 26.4.17) המזהה 25 בולי LSD; וזאת לצד דו"ח של מפעיל הסוכן (מיום 19.1.17) והתאמת האיכונים הטלפוניים למיוחס בכתב האישום.

ב) בכל הנוגע באישום השני, הסוכן מתאר בדוח (מיום 8.2.17) כיצד יצר קשר עם המשיב 1, לאיזה מספר התקשר ומה היה תוכן השיחות, שלא כולן באות לידי ביטוי בכתב האישום (תיאור ההתמקחות על הסכום לתשלום, והרצון של משיב 1 במקדמה). ובדוח נוסף מיום 9.2.17 הוא מתאר את השלמת העסקה. כמו כן קיים דוח של מפעיל הסוכן (מיום 9.2.17); חוות דעת של המחלקה לזיהוי פלילי (מיום 26.3.17) המזהה 99 בולי LSD (ראו גם מזכר מיום 14.6.17) המתייחס לכך כי נבדקו 99 בולים כיוון שאחד הגיע לא שלם), ואיכוני הטלפון המאששים קיומן של שיחות בין הסוכן לבין המשיב 1.

ג) בכל הנוגע באישום השלישי, הסוכן מתאר את השתלשלות הדברים בדוחותיו מיום 12.3.17, 13.3.17 ו-16.3.17; קיימת חוות דעת של המחלקה לזיהוי פלילי (מיום 16.5.17) המזהה 200 בולי LSD. כמו כן קיים דוח של מפעיל הסוכן מיום 16.3.17, וגם כאן האיכון הטלפוני תומך באמור בכתב האישום.

בנוסף, בצדק טוענת המבקשת כי ניתן לראות במיזכרו של החוקר ויסלוביץ משום ראשית הודאה של המשיב 1.

4. יחד עם זאת, שני נתונים מחלישים מעוצמת חומר הראיות: צודקים המשיבים כי בולטת בהיעדרותה תשתית מתעדת הקיימת, במקרים רבים, בעבודת סוכנים, ובכלל זה הקלטות כלשהן של השיחות הטלפוניות, או של הנאמר במפגשים; צילום של יחידות מעקב וכיו"ב. בנוסף, עיון בנתוני התקשורת מגלים כי קיימת תקשורת בין הצדדים גם ללא קשר לעסקאות, נתון המראה כי הצדדים יכלו לשוחח על עניינים אחרים שאינם קשורים דווקא לעסקאות סמים. על רקע זה, ניתן היה לומר שעבודת הפיקוח על הסוכן לא הייתה מהודקת דיה.

עוד יש לציין שמהחומר שלפני עולה שחלקו של המשיב 2 בהשתלשלות הדברים היה קטן יותר. כל התקשורת לגבי ביצוע העסקאות ותנאיהן נעשתה מול המשיב 1. המשיב 1 גם קבע לאן ילך המשיב 2 ומתי (ראו למשל דוח הסוכן מיום 16.3.17 שעה 10:30). בעניין זה מזכרו של החוקר ויסלוביץ, שהמאשימה נסמכת עליו, מבסס גם הוא את חלקו הקטן יותר של משיב 2. החוקר כתב במזכר שהמשיב 1 אמר לו שהוא הסתבר, ושאל אותו מה העונש שניתן לקבל בגין עבירות מסוג זה. החוקר השיב שהעונש על סחר בסמים הוא 20 שנה, ואין הוא יודע כמה יקבל אבל "**צפוי לו עונש גדול**". המשיב 1 החל לבכות ואמר "**אני לא סוחר סמים, הסתבכתי קצת וסיבכתי את אחי הקטן. אני האח הגדול אני אחראי**". אם אנו נותנים אמון בתוכן הדברים, עלינו גם לתת אמון באמור בהם לגבי חלוקת עוצמת המעורבות בין שני המשיבים.

5. אין בכרסום זה כדי לשלול קיומה של עילת מעצר, שהיא בנסיבות העניין סטוטורית (ראו סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996), אך נראה כי במקרה זה, אין לשלול על הסף אלטרנטיבה למעצר מאחורי סורג ובריח. אשמע טיעון לגבי שליחת עניינם של המשיבים לבחינת שירות המבחן במעמד שימוע ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, במעמד הצדדים.

גרשון גונטובניק, שופט